

Het was kort voor het pesachfeest. Jezus wist dat zijn uur gekomen was en dat hij uit de wereld terug zou keren naar de Vader. Hij had de mensen die hem in de wereld toebehoorden lief, en zijn liefde voor hen zou tot het uiterste gaan. Jezus en zijn leerlingen hielden een maaltijd. (...) Jezus, die wist dat de Vader hem alle macht had gegeven, dat hij van God was gekomen en weer naar God terug zou gaan, stond tijdens de maaltijd op. Hij legde zijn bovenkleed af, sloeg een linnen doek om en goot water in een waskom. Hij begon de voeten van zijn leerlingen te wassen en droogde ze af met de doek die hij omgeslagen had. (...) Toen hij hun voeten gewassen had, deed hij zijn bovenkleed aan en ging weer naar zijn plaats. 'Begrijpen jullie wat ik gedaan heb?' vroeg hij. 'Jullie zeggen altijd "meester" en "Heer" tegen mij, en terecht, want dat ben ik ook. Als ik, jullie Heer en jullie meester, je voeten gewassen heb, moet je ook elkaars voeten wassen. Ik heb een voorbeeld gegeven; wat ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen. Waarachtig, ik verzeker jullie: een slaaf is niet meer dan zijn meester, en een afgezant niet meer dan wie hem zendt. Je zult gelukkig zijn als je dit niet alleen begrijpt, maar er ook naar handelt.'

Johannes 13, 1-17

Wat ik heb ontvangen en aan u heb doorgegeven, gaat terug op de Heer zelf. In de nacht waarin de Heer Jezus werd uitgeleverd nam hij een brood, sprak het dankgebed uit, brak het brood en zei: 'Dit is mijn lichaam voor jullie. Doe dit, telkens opnieuw, om mij te gedenken.' Zo nam hij na de maaltijd ook de beker, en hij zei: 'Deze beker is het nieuwe verbond dat door mijn bloed gesloten wordt. Doe dit, telkens als jullie hieruit drinken, om mij te gedenken.' Dus altijd wanneer u dit brood eet en uit de beker drinkt, verkondigt u de dood van de Heer, totdat hij komt.

1 Korintiërs 11, 23-26

Hij begon de voeten van zijn leerlingen te wassen en droogde ze af met de doek die hij omgeslagen had. Het klinkt ons vertrouwd in de oren. Maar was het wel zo eenvoudig? De voeten wassen van mensen die helemaal vanuit Galilea een pelgrimstocht hadden gelopen tot in Jeruzalem (meer dan 100 km), was wellicht meer dan het stof wegwassen. Wat vertellen de voeten van mensen dus zulke weg hebben afgelegd? En welke invloed hebben ze op het welbevinden van de hele mens, fysiek en mentaal? Die voeten moesten dus goed verzorgd worden. De voeten wassen was dan ook een gebaar van bijzondere zorg. Het feit dat Jezus de voeten van zijn leerlingen wast, zegt veel over zijn band met hen en over zijn zorg voor hen.

Op het schilderij van Sieger Köder zien we het gezicht van Jezus weerspiegeld in het water in de waskom. In dat water kunnen die voeten naast stof, vuil en misschien ook bloed, ook de vermoedheid en de pijn loslaten van de mens, die op die voeten heel die weg heeft afgelegd. (Het gezicht van) Jezus deelt de pijn en brengt verlichting, maar deelt ongetwijfeld ook de voldoening en de vriendschap van het onderweg zijn op pelgrimstocht naar Pesach in Jeruzalem.

'Ik heb een voorbeeld gegeven; wat ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen.' Jezus geeft niet alleen een voorbeeld van dienstbaarheid. Hij gaat voor in diepe verbondenheid en zorg voor elkaars welzijn. Hij roept zijn leerlingen op om die echte verbondenheid en die zorg voor elkaar verder te zetten.

Het schilderij toont ons een tweede gezicht van Jezus, namelijk de schaal met gebroken brood en de beker met wijn. In het oudste

getuigenis over het Laatste Avondmaal zegt Paulus: *altijd wanneer u dit brood eet en uit de beker drinkt, verkondigt u de dood van de Heer, totdat hij komt.* Brood breken en delen en de beker met wijn delen zijn een verwijzing naar Jezus'

dood en wederkomst 'om Hem te gedenken'. Dat gedenken gebeurt in het verder zetten van zijn levenshouding: leven delen, lijden delen, zorgen voor elkaar in het geloof dat lijden en dood niet het laatste woord hebben. Dat is zijn wederkomst.

Die twee gezichten van Jezus kunnen we niet herleiden tot foto's uit een oude doos. Witte Donderdag is al een voorafname op Pasen. Wij vieren dat de verrezen Heer bij ons is, telkens als wij in verbondenheid en zorg voor elkaar samen zijn en telkens als wij het brood breken en delen en de beker met elkaar drinken. Het zijn gebaren die ons helpen om niet te blijven steken bij pijn, lijden en dood. Ze tillen ons op in het leven dat God ons geeft en dat uitstijgt boven pijn, lijden en dood.

'Totdat hij komt', schreef Paulus. Hij komt, Hij is er, Hij in wie Gods naam 'Ik zal er zijn voor jou' helemaal tot leven is gekomen. Niet alleen vroeger, maar ook nu.

Zo kunnen we in vertrouwen van Witte Donderdag naar Goede Vrijdag overgaan, in het geloof dat Pasen volgt.

In het Licht van Gods Woord

Jezus,
Gij wast steeds weer
pijn en lijden van ons leven weg
en verfrist ons met nieuwe kracht.

Gij geeft ons brood
om te breken en te delen,
zodat het ons kan voeden.

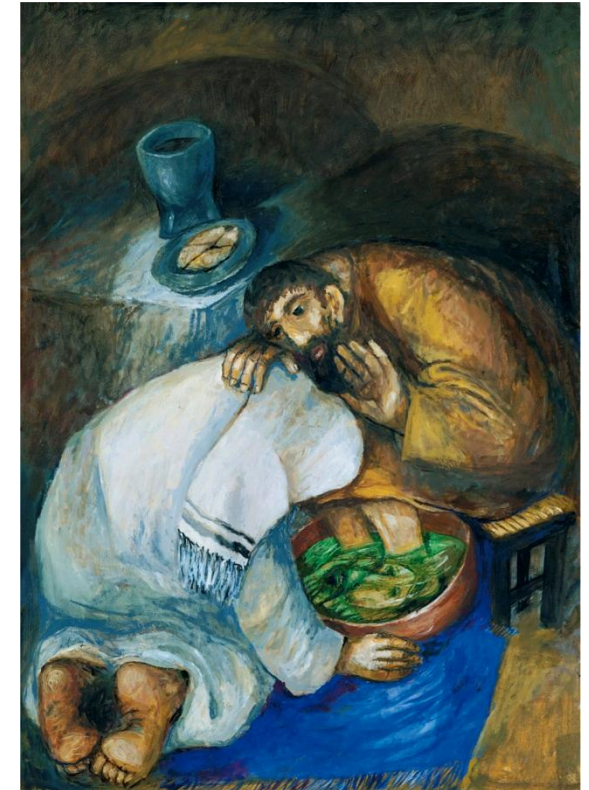
Gij geeft ons wijn
die vreugde brengt
bij wie met elkaar delen.

Zo zijt Gij bij ons aanwezig
in verbondenheid en zorg,
in breken en delen.

Zo mag Hij die heet
'Ik zal er zijn voor jou'
ook vandaag
onze God van leven zijn.

Amen.

Schilderij: Sieger Köder

Twee gezichten van Jezus